

Ajatuksia avioliitosta

"Sakramentti tarkoittaa näkyvää merkkiä, jonka avulla Jumala jakaa armoa.

Katolisessa kirkossa niitä on yhteensä seitsemän. Avioliiton sakramenttia ei toimita meille pappi, vaikka hän meidät avioliittoon siunaakin.

Vihkipari on sakramentin "toimittaja" toinen toisilleen.

Me annamme itsemme toisillemme luvaten uskollisuutta kuolemaan saakka. Tämä itsemme antaminen jatkuu avioliittomme jokaisena päivänä. Eli koko avioliitto on

sakramentti, ei vain vihkiminen."

26.11.2021

Istumme kolmestaan pienessä huoneessa Pyhän Marian kirkossa. "Te olette toisillenne ensimmäiset apostolit." Puolalainen pappi jatkaa vielä hyvällä suomenkielellään sanoen, että edes pappi ei tunne meitä niin hyvin, kuin me tunne toisemme. Jotenkin se kolahti, että asia on todella niin, että meillä on tulevana avioparina aivan erityinen mahdollisuus tukea ja kannustaa toisiamme myös toisen hengellisessä kasvussa. Häät lähestyvät ja minun ollessani katolilainen, on suosituksena käydä avioliittokurssi. Koska menemme naimisiin jo talvella ja yleinen "maallikoiden" eli todennäköisesti avioparien itsensä pitämä kurssi olisi vasta keväällä,

saamme kurssin yksityisopetuksena seurakuntani papilta. Erityisesti uutta itselleni on ollut oppia siitä, mitä tarkoittaa se, että avioliitto on sakramentti.

Avioliiton sakramenttia ei toimita meille pappi, vaikka hän meidät avioliittoon siunaakin. Vihkipari on sakramentin “toimittaja” toinen toisilleen. Me annamme itsemme toisillemme luvaten uskollisuutta kuolemaan saakka. Tämä itsemme antaminen jatkuu avioliittomme jokaisena päivänä. Eli koko avioliitto on sakramentti, ei vain vihkiminen, kuten Katolinen kirkko suomessa - nettisivut toteavat. Sakramentti tarkoittaa näkyvää merkkiä, jonka avulla Jumala jakaa armoa. Näitä löytyy katolisesta kirkosta yhteensä seitsemän. (Sakramentit Katolinen kirkko Suomessa).

Tapasin tulevan aviomieheni Pekan viime syksynä luterilaisen Verkosto-

seurakunnan nuorten aikuisten illassa. Olin juuri lähdössä kotiin, kun Pekka tuli kysymään hymyillen: “Etkö sä lähde pitsajatkoiille?”

Valittelin väsymystä ja rehellisenä ihmisenä tietenkin myös pitsan epäterveellisyyttä tähän aikaan illasta (kaikkeaa järkevää sitä tulikin sanottua...), ja lähdin kotiin lepäämään. Kotona en voinut olla kuitenkaan fiilistelemättä kohtaamistamme. Hymyn, kohteliaisuuden ja huomaavaisuuden lisäksi minuun teki vaikutuksen lojaalius ja sydämen hyvyys, jonka hänestä pystyin heti aistimaan. Pyysin Pekkaa Facebookissa kaveriksi ja kohta kilahti viesti, jossa hän pyysi minua ulos itsekirjoittamassaan räppiriimissä.

Ehdimme kuitenkin tavata vain muutaman kerran sitä ennen, kun sain täysin shokeeraavan puhelun kotoa. Minulle läheinen pikkuveljeni,

24-vuotias ja kahden lapsen isä oli menehtynyt tapaturmaisesti. Olin totaalisen palasina, kuten kuvitella saattaa. Olen sittemmin voinut hieman paremmin, koska olen kokenut elämässäni yhä olevan merkitystä ja asioita, joista saan vielä toivoa ja iloakin. Silloin sulkeuduin suremaan perheeni luokse 450km päähän Helsingistä moneksi kuukaudeksi. Pekka jaksoi silti pitää minuun yhteyttä, ja päätimmekin jatkaa tutustumista toisiimme pikku hiljaa.

Seuraavana keväänä menimme kihloihin ja aloimme pian suunnitella häitä. Jotkut kysyivät ihmeissään, kuinka voimme edetä niin nopeasti. Kihlaus tarkoittaa meille molemmille lupausa avioliitosta. Kun se sopiva ihminen nyt oli löytynyt, emme kokeneet tarvetta pidempään seurusteluaikaan. Häämme ovat ensi talvena, ja valitsimme vihkimisemme

tapahtuvan messussa. Katolisiin
häihin voi valita joko vain
vihkimisen tai messun, jonka
yhteydessä vihkiminen tapahtuu.
Messussa eukaristian ihmeen äärellä
saamme olla erityisen lähellä
Jeesusta pyytämässä siunausta
avioliitollemme.

Olen niin kiitollinen ihmisestä, joka
jakaa samat arvot ja kanssani ja
ajattelee avioliitosta samoin kuin
minä. Siitä, että toinenkin on valmis
sitoutumaan siihen saakka, kunnes
kuolema erottaa. Siitä, että voin olla
varma ettei toisella ole takaovi auki,
josta voisi karata vaikeampina
aikoina. Erityisen arvokkaaksi
suhteessamme koen hengellisen
yhteyden eli sen, että voimme
perustaa elämämme yhteiselle
käsitykselle todellisuudesta. Koen,
että yhdessä rukoileminen vahvistaa
sekä hengellistä että henkistä
yhteyttämme.

Ajan henki ei hirveästi tue sitoutumista tai avioliittoa. Tässä välissä lienee syytä mainita, etten tuomitse sinua, jos olet eronnut syystä tai toisesta. Tiedostan, että tässä ulottuvuudessa kaikki on vielä kovin keskeneräistä ja epätäydellistä aivan joka elämänalueella. Mutta niin, miksi sitoutuminen yhteen ihmiseen tai avioliitto ei ole ehkä hirveän muodikasta juuri nyt?

Epäilen yhden suurimman syyn olevan siinä, että olemme uskoneet pakonomaisen onnellisuuden tavoittelun valheen: “Minun tulee olla jatkuvasti onnellinen hinnalla millä hyvänsä.” Silloin olen oikealla tiellä. Mikäli kokisin, että puolisoni tai suhteeni ei tee minua enää onnelliseksi, olisi aika alkaa nuuskiimaan vihreämpää ruohoa. Olemme unohtaneet, että tärkeämpää on ensin etsiä elämänsä ja tekemiinsä asioihin merkitystä ja sen löytämisen

seurauksena yleensä saapuu myös onnellisuuden tunne. Uskon, että elämän tarkoitus ylipäättään on löytää merkitys, ei onnellisuuden tunne. Merkityksen tavoittelu omassa elämässä ja parisuhteessa luo kaikkein kestäväntä pohjaa myös onnelle ja tyytyväisyydelle.

“Kaiken tulee olla aika helppoa” - ajattelu on myös pinnalla ja itse olen huomannut omaksuneeni tätä ajattelua. Disneymäisen juonen kaaren kuvittelemisen osaksi tavallisen ihmisen elämää on aika haitallista. Jos olet katsonut yhdenkin Hollywoodissa tehdyn romanttisen komedian, tiedät mitä tarkoitan. “Oikean” henkilön löytymisen jälkeen kaikki sujuu kuin tanssi, parin päätyessä yhteen tai naimisiin ajatuksella “he elivät onnellisina elämänsä loppuun saakka leijuen vaaleanpunaisessa pilvessä ilman minkäänlaista vastoinkäymistä.” Tosiasia on

kuitenkin se, että todellinen rakkaus vaatii uhrauksia. Todellinen rakkaus vaatii minulta paljon, mutta samalla se antaa myös paljon. Jeesuksen ristinkuolema antaa aika kovan esimerkin tosi rakkaudesta! Siitä voi lukea lisää evankeliumeista, niin ymmärrät mitä tarkoitan

Ajan hengestä huolimatta olen menossa naimisiin luottavaisin mielin ja järjestelen häitä jännityksen ja ilon sekaisin tuntein. (Olen myös päässyt prinsessailumoodiin sen jälkeen, kun unelmieni morsiuspuku löytyi!) Pekka on sellainen ihminen, jolle uskallan itseni ja elämäni luottaa kokonaan. Lisäksi avioliittomme takana tulee olemaan Jumala, joka on rakkauden ja avioliiton keksinyt. Voimme opetella erityisesti Hänestä rakkauden syvintä olemusta ja sitä, miltä se näyttäisi meidän asenteissa, teoissa ja sanoissa toisiamme kohtaan. Vielä emme ole tulleet

täydelliseksi rakastamisessa tai
rakkauden vastaanottamisessa.
Onneksi meillä on koko
loppuelämämme jokainen päivä
aikaa opetella!

Anna-Reetta P.

Anna-Reetta P.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/ajatuksia-avioliitosta/](https://opusdei.org/fi-fi/article/ajatuksia-avioliitosta/)
(13.3.2026)